

at der i saadanne Tilfælde altid er Adgang til at anlægge Sag her.

Bestemmelsen i 4de Stykke stemmer med nugældende Regler, dog at der ogsaa her er givet en almindelig Regel om Adgang til Sagsanlæg, naar Sagsøgte opholdt sig her paa Avlingstiden.

ad § 456 c.

Bestemmelserne i 1ste Stykke og i 2det Stykke, 1ste Punktum stemmer med nugældende Ret, dels de almindelige Værnetingsregler i Retsplejeloven dels Lov Nr. 113 — 1913 § 6. I det i 2det Stykke, 2det Punktum omhandlede Tilfælde finder man det naturligt, at Sagsanlægget som almindelig Regel sker der, hvor Barnet bor eller i Mangel af Bopæl opholder sig, men der aabnes Adgang til i det enkelte Tilfælde at træffe anden Bestemmelse, hvis det skulde vise sig hensigtsmæssigt, at Sagen anlægges paa et andet Sted.

ad § 456 d.

Bestemmelsen i sidste Punktum tager navnlig Sigte paa de mangfoldige Tilfælde, hvor Moderen er under 21 Aar. I København maa i saadanne Tilfælde Byretten indhente en Værgebeskikkelse fra Københavns Magistrat, hvilket medfører unødigt Tidsspilde.

ad § 456 e.

Bestemmelsen i 1ste Stykke maa nærmest anses stemmende med den almindelige Regel i Retsplejelovens § 279.

Reglen i 2det Stykke hænger sammen med det Princip, der gennemføres ved Forslaget til Lov om Børn udenfor Ægteskab, hvorefter Faderskabet til disse Børn i alle Tilfælde, hvor det er muligt, skal søges fastslaaet, og hvoraf naturligvis maa følge, at en af Parterne eller begge ikke vilkaarligt kan bringe en indledet Undersøgelse til Standsning. Sagen maa derimod af Retten føres til Ende i alle Tilfælde, hvor det er muligt, at en Person vil blive anset som Fader eller bidragspligtig.

I det i 3die Stykke omhandlede Tilfælde findes det hensigtsmæssigt, at Sagen straks oversendes til det Sted, hvor Sagen nu naturlig hører hjemme.

ad § 456 f.

Paragraffens Bestemmelser, der delvis er i Overensstemmelse med nugældende Ret, jfr. Retsplejelovens § 425, 1ste Stykke, og Praksis, tager Sigte paa en Simplificering af Sagerne Behandling.

ad § 456 g.

Paragraffen giver Regler om en vidtgaaende Officialvirksomhed i disse Sager fra Rettens Side, som vel delvis er stemmende med gældende Praksis, men som i øvrigt er en Følge af den selvstændige Interesse, det offentlige fremtidig har i, at det rette Faderskab til et Barn udenfor Ægteskab i videst muligt Omfang søges fastslaaet, jfr. Bemærkningerne til § 456 e.

I 1ste Stykke fastslaaer man saaledes rent principielt Rettens Ansvar for Sagens fuldstændige Oplysning. En Følge heraf er det, at alle de foreliggende Muligheder for et Faderskab nærmere maa undersøges, idet saavel Parternes som det offentlige Interesse maa kræve dette.

Bestemmelserne i 2det og 3die Stykke er dels en naturlig eller nødvendig Følge af den Dommeren paalagte Officialvirksomhed til Sagens Opklaring dels tilsigter de en Simplificering af Sagen.

Paa Grund af det offentlige Interesse i disse Sagers Gennemførelse er det klart, at de sædvanlige Virkninger af Parternes Udeblivelse ikke kan indtræde i disse Sager, men Retten maa desuagtet i alle Tilfælde ex officio søge det til en rigtig Afgørelse af Sagen fornødne Bevismateriale tilvejebragt. 4de Stykke, 2det og 3die Punktum giver en til Lov Nr. 113—1913 § 6 svarende Regel angaaende Beviset for Samleje i Avlingstiden i Tilfælde, hvor den forsvundne, offentlig indstævnte Sagsøgte ikke giver Møde under Sagen, eller hvor den udlagte Fader er afgaaet ved Døden.

Ligesom det nu er Tilfældet, maa naturligvis ogsaa fremtidig en væsentlig Del af Bevismaterialet tilvejebringes ved Politiets Bistand, navnlig gennem Afhøringer til Politirapport; uden en saadan Bistand vilde Sagens rette Oplysning ofte umuliggøres eller dog medføre unødigt Besvær for Retten og for de Personer, der skal afhøres, og en urimelig Forhaling af Sagen.

ad § 456 h.

Det findes rimeligt, at de heromhandlede Udgifter, med Hensyn til hvilke Sagsøgeren er uden nærmere Indflydelse, paalægges det offentlige, hvor det ikke kommer til at paahvile den Sagsøgte som tabende Part at udrede dem.

Uanset den Pligt, der er paalagt Retten til at drage Omsorg for Sagens Oplysning, findes det ønskeligt, at der aabnes Mulighed for, naar Retten finder særlig Anledning dertil, at beskikke en Forsvarer for Sagsøgte, og saadan Beskikkelse bør altid ske i de i Paragraffen særlig nævnte Tilfælde.